

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

2 декември 1992 година*

„Обществени поръчки за строителство в държава от АКТЬ– Съфинансиране от страна на ЕИБ - Извъндоговорна отговорност по отношение на неуспял оферент - Компетенция на Съда”

По дело C-370/89

1) **Société générale d'entreprises électro-mécaniques (SGEEM)**, със седалище в Champs-sur-Marne, Франция,

2) **Roland Etroy**, с местоживеене в Champs-sur-Marne, Франция,

за които се явяват адв. Alexandre Vandencasteele, avocat от адвокатската колегия на Брюксел, и адв. Simon Cohen, avocat от адвокатската колегия на Париж, със съдебен адрес в Люксембург при адв. E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

ищец,

срещу

Европейската инвестиционна банка, за която се явява г-н Xavier Herlin, директор по правните въпроси, в качеството на представител, подпомаган от адв. R.O. Dalcq, avocat от адвокатската колегия на Брюксел, със съдебен адрес в Люксембург при нейното временно седалище,

ответник,

подпомагана от

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Hans Peter Hartvig, правен съветник, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург при г-н Roberto Hayder, представител на правната служба, Centre Wagner, Kirchberg,

встъпила страна,

с предмет искане, представено по силата на член 178 и член 215, алинея 2 от Договора за ЕИО, за обезщетение за вреда, която ищците са понесли поради незаконното поведение на ЕИБ в рамките на възлагането на обществена поръчка за строителство в Мали,

СЪДЪТ,

* Език на производството: френски.

в състав: г-н О. Due, председател, г-н С. N. Kakouris, г-н G. C. Rodríguez Iglesias, г-н M. Zuleeg и г-н J. L. Murray, председатели на състав, г-н G. F. Mancini, г-н R. Joliet, г-н F. A. Schockweiler, г-н J. C. Moitinho de Almeida, г-н F. Grévisse и г-н M. Díez de Velasco, съдии,

генерален адвокат: г-н С. Gulmann,

секретар: г-н J. A. Ромре, помощник - секретар,

предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните състезания на страните в съдебното заседание от 24 март 1992 г., по време на което за Европейската инвестиционна банка са се явили адв. Dalcq и Lagnez, avocat от адвокатската колегия на Брюксел,

след като изслуша заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 2 юни 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, заведена в секретариата на Съда на 12 декември 1989 г., Société générale d'entreprises électro-mécaniques, акционерно дружество, учредено по френското право, със седалище в Champs-sur-Marne (наричано по-нататък „дружеството ищец“) и г-н Roland Etroy, негов председател и управителен директор, са предявили по силата на член 178 и член 215, алинея 2 от Договора за ЕИО, иск за обезщетение за осъждане на Европейската инвестиционна банка (наричана по-нататък „Банката“), като представител на Европейската икономическа общност, да поправи вредата, която им е причинила като е възпрепятствала дружеството ищец да бъде избрано като успешен оферент за обществена поръчка за строителство.

2. Република Мали е потърсила финансиране от Банката за един участък, съставляващ част от проект за изграждане на електрическа линия с високо напрежение под формата на условен заем посредством рисков капитал, както е предвидено в член 199 от Третата конвенция АКТЬ-ЕИО, подписана в Ломе на 8 декември 1984 г. (наричана по-нататък „Конвенцията“, ОВ 1986 г., L 86, стр. 3).

3. Подобен рисков капитал се финансира от средствата на Шестия Европейски фонд за развитие (наричан по-нататък „Фонда“), създаден от член 1, параграф 1 от Вътрешното споразумение от 19 февруари 1985 г. за финансиране и администриране на помощите от Общността (наричано по-нататък „Споразумението“, ОВ 1986 г., L 86, стр. 210) и се управлява от Банката от името на Общността по силата на член 10, параграф 2 от Споразумението.

4. От друга страна член 52, параграф 1, алинея 2 от Финансовия регламент на Съвета от 11 ноември 1986 г., приложим по отношение на Фонда (ОВ 1986 г., L 325, стр. 42) предвижда, че инструменти за пускане в действие на операции с рисков капитал трябва да се сключват от Банката в качеството на оправомощен представител на Общността, а член 52, параграф 2 предвижда, че Банката, като действа от името и за сметка на Общността, трябва да управлява подобни операции.

5. Банката приема, че сделката по заема, поискан от Мали, попада в обхвата на нейната задача, както е определена в Договора и е съвместима с целите, определени в Конвенцията, и решава да даде ход на искането за финансиране.

6. Договорът за финансирането на проекта, сключен между Мали и Банката, уточнява, че Банката действа от името на Общността, и по-специално се позовава на член 10, параграф 2 от Споразумението.

7. Дружеството ищец подава оферта в отговор на поканата, публикувана от Мали и неговата оферта се оказва най-ниската. Първоначално, органите на Мали предвиждат да му възложат обществената поръчка.

8. Банката смята, че офертата на дружеството ищец разкрива очевидни слабости, които биха могли да компрометират изпълнението на проекта. Тя съответно информира органите на Мали, че тя няма да може да финансира проекта, ако обществената поръчка, трябва да се възложи на дружеството ищец.

9. След като органите на Мали окончателно решават да възложат обществената поръчка на друг оферент, ищите предявяват настоящия иск, за да получат обезщетение за вредата, която Банката им е причинила, като незаконно се е намесила в преговорите и сключването на договора за обществената поръчка и като не е успяла да упражни надзор над действията на своя персонал в нарушение на принципа за добро управление.

10. Шести състав, на който първоначално е възложено делото, решава съгласно член 95, параграф 3 от Процедурния правилник, да върне делото на пленума, за да се произнесе предварително относно компетенцията на Съда да се произнесе по настоящия иск.

11. За пълните подробности относно обстоятелствата по спора, развитието на производството, както и правните основания и доводите на страните се прави позоваване на Доклада от съдебното заседание. Тези данни на преписката по делото по-нататък се упоменават или обсъждат само доколкото е необходимо за мотивирането на Съда.

12. На първо място, Съдът установява, че спорното действие на Банката се отнася до изпълнението на договор за финансиране, който тя е сключила от името на Общността при упражняване на правомощията, които са Ж поверени по силата на

посочените по-горе разпоредби на правото на Общността във връзка с предоставянето и управлението на рисков капитал, финансиран от Фонда.

13. Второ, Банката съставлява орган на Общността, установен от Договора (Решение от 15 юни 1976 г., по дело Mills/ЕИБ, 110/75, Recueil стр. 955, точка 14). Неговото предназначение е да допринесе за постигането на целите на Общността и по този начин по силата на Договора съставлява част от рамката на Общността (Решение от 3 март 1988 г., по дело Комисията/ЕИБ 85/86, Recueil стр. 1281, точка 29).

14. Следва, че всякакви действия и бездействия по отношение на ищите, за които може да е отговорна Банката при изпълнението на въпросния договор за финансиране, могат да се припишат на Общността в съответствие с основните принципи, общи за държавите-членки, посочени в член 215, алинея 2 от Договора.

15. Би било всъщност в противоречие с намерението на авторите на Договора, ако когато действа чрез орган на Общността, установен от Договора и оправомощен да действа от нейно име и за нейна сметка, Общността да може да избегне последиците на разпоредбите на член 178 и член 215, алинея 2 от Договора, чието намерение е да се запазят за компетенцията на Съда случаите, които обхващат извъндоговорната отговорност на Общността като цяло спрямо трети страни.

16. Понятието „институция”, използвано в член 215, алинея 2 от Договора следователно не трябва да се разбира като отнасящо се само до институциите на Общността, изброени в член 4, параграф 1 от Договора, но също така като обхващащо, с оглед на системата на извъндоговорна отговорност, установена от Договора, органите на Общността като Банката.

17. Компетенцията на Съда по настоящия спор не се поставя под въпрос от член 180 от Договора, чиито специфични разпоредби не са предназначени да представят изчерпателен списък на случаите, по които Съдът е компетентен да решава спорове относно Банката (Решение Mills/ЕИБ, посочено по-горе, точки 16 и 17).

18. Нито член 29 от Протокола относно статута на Банката, съгласно който споровете между Банката и трети страни трябва да се решават от компетентните национални съдилища, съставлява пречка пред компетенцията на Съда, тъй като тя допуска изрично изключение за компетенцията на Съда на ЕО.

19. Следва, че Съдът разполага с компетенция по силата на член 178 от Договора да се произнесе по настоящия иск за обезщетение.

20. След като Съдът се произнеса по предварителния въпрос за неговата компетенция, делото трябва да се върне на шести състав, за да се произнесе по съществуващото на спора.

По изложените съображения,

Съдът,

преди да се произнесе по основателността на иска, реши:

1. Съдът е компетентен да се произнесе по настоящия иск.

2. Делото се връща на шести състав.

3. Съдът не се произнася по съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 декември 1992 година.

Подписи